

Emlékezés.

Születtem 1909. december 6.-án Pusztamiskén, rom. kath.,
nős, földműves (volt rendőr társaság mester.) jelenleg napraforgó
magyok.

Az anyám 75%-os hadirokkant, aki az 1914-1918.-as világhábo-
rban vesztette el balkezét. Teljesen aragypontatlan. Anyám rok-
santsága miatt már fiatal gyermekkoromban nehéz mexó-
gazdasági munkát végeztem. Igaz szerettem volna tanulni
azokban mivel szüleim a tanonc éveimre még a ruházata-
tomot sem tudták biztosítani, így az nem sikerült.

Mivel a megfizetett munka dacára még a létfenntartásunkat
is ép, hogy csak biztosítási tudtuk bátyám-al szüleink és a
fiatalabb testvéreink számára ezért 1929. november 1.-én ön-
ként meutem katonának és a volt győri határőrkerület el-
lományába teljesítettem határőr szolgálatot.

A Gőmböi kormány 1931. évben elrendelte a szoldos had-
sereg fokozatos leszerelését s úgy jövő életjáramot nem
láttam biztosítottuk. A 30-as évek elején több ízben jött
felhívás a rendőrséghez való jelentkezésre. 1934. április 1.-é-
vel át meutem a rendőrséghez, hogy ott alapozzam meg élet-
járamat. A rendőrséghez történt átmenetemenkor a belatou-
kevesei öre osztottak be, ahol 1934. április 1.-től 1943. május
10.-ig teljesíttem szolgálatot. Balatoukeveséről, 1943. május 10.-
ével hadi szolgálatra vezényelték és ott maradtam a hábo-
ru befejezéséig.

Mivel életjáramat saját erőm és tehetségemmel kellett
megalapoznom a rendőrségi szolgálatban pedig tehet-

394
ségeit éreztetem magamban, és hozzá fogtam az önképzés-
hez. Helyemet megálltam mindenütt ott, ahol a szolgálat állított.

Magán életemet a legszereinyebb keretek köze állítottam be és arra törekedtem, hogy a lakosság szeretetét is megheccülésemet töltsék ki érdemeim, mert tudatában vagyok annak, hogy nem a körönység van a közbiztonsági körök-ért hanem azok vannak a közbiztonságért.

A lakosság ügyeiben, melyek szolgálati hatáskörömbe tartoztak, igyekeztem a legjobb tudásom szerint igazságosan eljárni és nekik a szükséges felvilágosításokat megadni.

Tekintettel, hogy én is a nímestelen munkás osztály sorából származom, ismerem a munkás nép életét és ezért esendősi szolgálatom alatt is velük éreztetem.

Ténykedésem ideje alatt kimondottan a körönsegös büncselekmények üldözésére szenteltem, hogy a lakosság élet és vagyonbiztonsága felet minél eredményesebben örököljem.

Magatartásommal és szerény életmódommal, megnyertem a lakosság bizalmát és szeretetét, s velük a legjobb viszonyban éltem.

Fenti körülményeket igazolja az is, hogy egy országot teljesíttem össze szolgálati időmet (9 év és 1 hónapot) közele a hadi szolgálatot. Ezenem panaszt soha senki nem tett.

Egying, 1946. január 16.

Kenyeres Miklós
vált eső. tör. u.